

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Το στιχάκι

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία Γ'

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

“Γραίγος”

- *ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ*
- *ΤΟ ΣΤΙΧΑΚΙ*
- *ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ*

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλυνση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασσεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασσικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενασχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Η μουσική αποτελούσε πάντα το κάτι παραπάνω σε μια καλή παράσταση του θεάτρου σκιών. Ουσιαστικά την ολοκλήρωνε σαν λαϊκή ψυχαγωγία και την αναβάθμιζε σαν έκφραση τέχνης.

Γι' αυτό και η εμφάνιση κάθε ήρωα στον μπερντέ συνοδευόταν κατά κανόνα από κάποιο τραγούδι, που είτε το τραγουδούσε ο ίδιος ο караγκιοζοπαίχτης παίζοντας τις πιο πολλές φορές και κάποιο μουσικό όργανο, είτε το εκτελούσε κάποια μουσική κομπανία.

Η διάδοση του γραμμοφώνου αρχικά και κατόπιν των άλλων μέσων αναπαραγωγής μουσικών ακουσμάτων βοήθησε αρκετά σ' αυτόν τον τομέα, αφού πλέον ο караγκιοζοπαίχτης μπορούσε με τις σωστές επιλογές ηχογραφημάτων να εμπλουτίζει τις παραστάσεις του με τα απαραίτητα τραγούδια, αλλά και πολλές άλλες μουσικές επενδύσεις.

Βέβαια, οι караγκιοζοπαίχτες που τραγουδούσαν οι ίδιοι, όπως και εκείνοι που είχαν στο θεατράκι τους μουσική κομπανία, άφησαν εποχή και ήσαν αυτοί που με τον τρόπο τους έδωσαν στο θέατρο σκιών χαρακτηριστικά λαϊκής όπερας.

Κ. Στ.

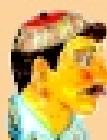
ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

ΧΑΤΖΗΝΑΒΑΤΗΣ

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΕΒΡΑΙΟΣ

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ

ΒΕΖΙΡΗΣ

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

ΓΕΡΟΣ

ΤΑΧΗΡ

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

Σκηνή Α'

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και προχωράει αργά, ενώ από πριν ακούγεται μουσική αμανέ).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο και σιγά-σιγά προχωράει προς τον Ταχήρ. Μόλις η μουσική σταματήσει, κάνει τεμενά). Προσκυνώ, αφέντη Ταχήρ, ο καημένος... σας προσκυνώ.

ΤΑΧΗΡ Μπρε, καλώς τον Χατζηαβάτη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σκυμμένος). Καλό νά 'χετε, μπέη μου.

ΤΑΧΗΡ Σήκω, σήκω επάνω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σηκώνει το κορμί του). Μάλιστα.

ΤΑΧΗΡ Καιρό έχω να σε ιδώ... Είσαι καλά, τζάνεμ; Η φαμελιά σου... όλοι καλά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, ας τα λέμε καλά, αφέντη μου... ας τα λέμε καλά. Εσείς... πώς μου τα καλοπερνάτε;

ΤΑΧΗΡ Ε... όπως τα ξέρεις, Χατζηαβάτη... Σκοτούρες... τρεχάματα... σεκλέτια... δεν μας απολείπουν αυτά... Από υγεία, πάντως... δόξα νά 'χει ο Γεραμπής!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αυτό έχει σημασία, μπέη μου... η υγεία... Πάνω απ' όλα η υγεία.

ΤΑΧΗΡ Ναι, Χατζηαβάτη... έτσι. Πάνω απ' όλα η υγεία... όπως το λες.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης, είναι καλά;

ΤΑΧΗΡ Καλά... πολύ καλά... Αλλά και αυτός, όπως καταλαβαίνεις... με τις σκοτούρες του... τις έγνοιες του... (πιο έντονα) τις ευθύνες του... Ε; Προπαντός!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... βέβαια!.. Εάν δεν σας κάνει κόπο, μόλις τον 'δείτε, διαβιβάστε του τα προσκυνήματά μου.

ΤΑΧΗΡ Έννοια σου... Εσύ, για πού τό 'βαλες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έτσι βγήκα μια βόλτα, μήπως τόχει, ξέρω 'γώ, και καμιά δουλίτσα, κάνα μεροκαματάκι... τα γνωστά.

ΤΑΧΗΡ Θα περάσεις κι από τον φίλο σου εδώ τον Καραγκιόζη... ή όχι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, ναι... Να του ειπώ μια καλημέρα. Να ιδώ και τι κάνει... ταλαίπωρος κι αυτός...

ΤΑΧΗΡ Εσύ τον λες ταλαίπωρο... εγώ όμως τον λέω τζαναμπέτη... (Το τονίζει). Τζαναμπέτη... τζαναμπέτη!.. (Μικρή σιγή). Τέτοιο μυαλό και πάει στράφι... Γιατί... (με έμφαση) είναι μυαλό!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Είναι, λέει...

ΤΑΧΗΡ Αλλά... τζαναμπέτης... (Συμπληρώνει). Και ζεβζέκης!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τρομάρα να τού 'ρθει...

ΤΑΧΗΡ Να κοιτάξει, ξέρω 'γώ, να φτιάξει κάτι καλό... κάτι σωστό... ωφέλιμο και για τον ίδιο, αλλά και την φαμελιά του, βρε αδερφέ... (Σε άλλο τόνο). Αλήθεια πόσα άτομα είναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πέντε, ζωή νά 'χουνε...

ΤΑΧΗΣ Μωρέ, μπράβο!.. Και τα βολεύει... όπως τα βολεύει... ε; Με τα ψέματα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ακριβώς, αφέντη μου... όπως το είπατε!

ΤΑΧΗΣ Και του αρέσει, μπρε παιδί μου, να βολοδέρνει έτσι; Δεν θα μπορούσε να γίνει κι αυτός ένας έμπορος, ας 'πούμε, ή ένας τεχνίτης... κάτι, τέλος πάντων, να κερδίζει την ζωή του;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όλα τα έχει κάνει, αφέντη μου...

ΤΑΧΗΣ Ναι, μα να τα κάνει σωστά... όχι με μπαγασιές!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αυτό είναι... εκεί τα χαλάει.

ΤΑΧΗΣ Τι να ειπεί κανείς; Κρίμα!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κρίμα... κρίμα!..

ΤΑΧΗΣ Ναι!.. (Μικρή σιγή). Λοιπόν... (Προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον Χατζηαβάτη).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφοντας αμέσως προς αυτόν). Φεύγετε, μπέη μου;

ΤΑΧΗΣ (Σταματώντας για λίγο χωρίς να στρέψει). Ε; Ναι... πάω... Γεια σου, Χατζηαβάτη! (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Στο καλό, αφέντη Ταχήρ... στο καλό... Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας, για να σκοντάψετε!.. (Στρέφει και προχωράει αργά προς την καλύβα μονολογώντας). Για να ιδώ: αυτός ο μούργος είναι στο σπίτι του; (Πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα και μετά φωνάζει). Καραγκιόζη... (Ξαναχτυπάει). Καραγκιόζη, βρέε!..

Σκηνή Β'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μμ; (Ξεροβήχει). Ποιος νά 'ναι πρωί-πρωί; (Φωνάζει με στόμφο και στυλ αριστοκρατικό). Ποίος κρούει την θύραν του θυρίδωνος... και κωδωνίζει ο κώδων του κώδωνος του κωδωνοστασίου... α;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Εγώ είμαι, ματάκια μου... ο φίλος σου... ο Χατζηαβάτης ο Τσελεπής!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Φτούουου... φτούου!.. Φεύγα, Χατζατζάρη τσιριμπιμπλή... το καλό που σου θέλω. Φεύγα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί, ματάκια μου... τι σου έκανα, ο δόλιος; Εγώ, ο καημένος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τώρα... διάλογο θ' ανοίξουμε; Άει στο διάλ' από 'δώ χάμου!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καραγκιόζη, είσαι καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εγώ καλά είμαι... εσένα δεν σε βλέπω καλά... Φεύγα, σου λέω!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καλάαα... (Στρέφει και προχωράει αργά προς το σαράι. Κατ' ιδίαν). Κάτι θά 'χει αυτός... (Ξαναστρέφει και πλησιάζει προς την καλύβα. Γαλίφικα). Καραγκιοζάκη... έβγα λίγο να ιδείς τι σου 'χω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται αμέσως από την πλευρά της καλύβας και πέφτει με φόρα πάνω στον Χατζηαβάτη). Τι 'ναι; Τι 'ναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Παραπατώντας για λίγο). Σιγά, βρε, τρομάρα να σου 'ρθει!.. Θα με τσακίσεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τραβιέται πίσω). Τι... τι έχεις φέρει; Τρώγεται; Άντε, δώσ' το!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν έχω κάτι, Καραγκιοζάκη μου... έτσι το είπα... για να βγείς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... (τον χτυπάει) να, ρε μάπα, λέτσο, λεχρίτη, χαλβά, καρπαζοεισπράχτορα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Παραπατώντας). Μα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον ξαναχτυπάει). Να, ρε μούργο, μαντρόκυλο, τράγο, φάβα, τρίχα, σκιάχτρο, λεμέ!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνοντας πίσω). Καραγκιόζη, μουρλάθηκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον ξαναχτυπάει). Να, ρε ψόφιε, μεταχειρισμένη, μπερτόδουλε, θεουμπαίχτη, караβοτσακισμένη, τομάρι, κανάγια, χαλέ, τσόφλι, σκουλήκι, λίγδα, γυμνοσάλιαγκα, αρσενική καρακάξα, ντενεκέ στραπατσαρισμένη, ασουλούπωτε... που όταν σ' έφτιαχν' ο Θεός... τον πήρε ο ύπνος και σ' άφησε μισό!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τά έχει χαμένα). Ε... ετελείωσες, Καραγκιόζη μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε γρουσουζή... τελείωσα, ρε άτιμε... τσιφούτη, αδιάντροπε, ασχημομούρη, παλιόμουτρο, κακάραπα, σαπιοκάραβο, αναποδογυρισμένη, πατημένη μύγα, ψόφιε κοριέ, μπαγιάτικο μύδι, μολυσμένο κουνούπι, χαλασμένη φουσαρμόνικα, σάλτσα μουστάκια, σαχλέ, ταμπάκουλε, στραβοσοουγιά, στραβομούτσουνε, χαλκομανία, περίδρομε, κουτομόγια... Τελείωσα, ρε μισοτελειωμένο καλούπι του Θεού... (Με άχτι). Α!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Επίσης με άχτι). Άξι και ξερό σ'!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ!.. Μπαγλαμά ξεκούρδιστε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καλά, κρίση περνάς; Γιατί με βρίζεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι!.. Άλλωστε, σου είπα να φύγεις...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, πώς; Γιατί... έχεις κάτι μαζί μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είναι να μην έχω, ρε χατζηάχρηστε; Ήρθες πρωί-πρωί...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Διαλλακτικός). Σε ξύπνησα, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με ξύπνησες.. Ρε, ξέρεις τι όνειρο έβλεπα εγώ εκείνη την ώρα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τά χάνει). Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρεις τι όνειρο, θεμά το γονιό σου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καλό... καλό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολυτελείας... Τελευταία λέξη!.. Μιλάμε για... (με έμφαση) το όνειρο... (Μικρή σιγή). Πώς λέμε δηλαδή... ότι ένα ωραίο πράγμα είναι όνειρο... ε, ένα τέτοιο όνειρο εννοούμε... Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι μου λες!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να σε λυσάξω στις μπουνιές!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και... θα μου το 'πείς, ματάκια μου... θα μου το 'πείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να σου 'πώ, ρε, που να σου 'πεί ο παπάς στ' αυτή; Ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έλα, βρε ματάκια μου... πες το μου, μπας και ιδώ κι εγώ κανένα τέτοιο, που όλο κάτι παλιόνειρα βλέπω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν φτάνει δηλαδή που είσαι ενοχλητικός... είσαι και περίεργος. (Μικρή σιγή). Ας είναι. Ήτανε, που λες... παγκόσμια κρίση... Ανεργία... ανέχεια... πείνα, δίψα και δυστυχία... σε όλον τον πλανήτη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τρομάρα σου... Και το λες καλό όνειρο αυτό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με δόση χαιρεκακίας). Αλλά; Να καταλάβουν, τέλος πάντων, και μερικοί-μερικοί τι εστί βερίκοκο!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και; Το καταλάβανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωρέ, το καταλάβανε, που το καταλάβανε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι έγινε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μαζευτήκανε, που λες, όλα τα μεγάλα κεφάλια μία... μαζευτήκανε δύο... τρεις... δεκατρείς... τίποτα! Νυξ... πουθενά λύση!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με ενδιαφέρον). Πουθενά, ε; Οπότε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οπότε παίρνει το λόγο... ποιος λες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιος, ποιος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Ταχέρ αφέντης...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο Ταχέρ αφέντης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Ταχέρ αφέντης... μάλιστα. Και τι τους λέει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι τους λέει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τους λέει: αφού δεν υπάρχει λύση και πρέπει από 'δώ και πέρα να ζούμε όλοι στην ανεργία και στην ανέχεια... τότε, να φωνάξουμε κάποιον που να ξέρει απ' αυτά... να τά 'χει ζήσει... να τά 'χει σπουδάσει... και αυτός να μας κατευθύνει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και βρήκανε κάποιον;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είπανε τότε μερικοί... να φωνάξουνε ανέργους από το Ταμείο Ανεργίας... Όχι... τους λέει ο αφέντης ο Ταχέρ... δεν κάνουν αυτοί... είναι νέοι... άψητοι! Ξέρω εγώ κάποιον που είναι άνεργος σ' όλη του τη ζωή!.. Έμπειρος... Τι κι αν έκανε χίλιες δυο δουλειές... μένει μονίμως στην ανεργία και στην ανέχεια... Αυτός θα μας 'πεί πώς θα την αντιμετωπίσουμε την κρίση... γιατί αυτός ξέρει πολύ καλά τι θα 'πεί κρίση!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και... ποιον εννοούσε... τον ξέρουμε... τον ξέρεις εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμένα, βρε ζώνον... βρίζω και τα ζώα... Ναι!.. Ήρθαν με φωνάξανε να με κάνουνε, λέει... αρχηγό όλης της γης!...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πλανητάρχη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι, κάτι τέτοιο.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι εσύ δέχθηκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, αυτό σκεφτόμουν, ρε ζωντόβολο... την ώρα που με ξύπνησες και ήμουν ολό νεύρα... Κατάλαβες; Δε... δεν ήξερα τι να κάνω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τρομάρα στα μπατζάκια σου!.. (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Γί' ας τ' αφήσουμε τώρα αυτά... Πες μου: από δουλειά πώς τα πας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δουλειά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, βρε. Δουλεύεις ή... ανεργία, πείνα κι άγιος ο θεός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... δουλεύω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δουλεύεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε χασαποτεμπελοκοπροόκυλο... δουλεύω!.. Τι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και δεν μου λες... τι... τι δουλειά κάνεις, μπατάκια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δουλειά; (Μικρή σιγή). Άστα, ρε Χατζατζάρη... (Με πίκρα προσποιητή). Βαριά και σκληρή!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Ξαφνιάζεται). Τι μου λες; Βαριά και σκληρή, έ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οικοδομή...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Οικοδομή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια. (Μικρή σιγή). Ξέρεις κάτι μεγάλα κτήρια, που γίνονται τώρα τελευταία στους καινούριους μαχαλάδες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λες τις πολυκατοικίες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπράβο!.. Εκεί δουλεύω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα; Και δεν μου λες... τι ακριβώς πας και κάνεις εκεί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πηλοφόρι, ρε... τι άλλο; Πας στην οικοδομή πρωί-πρωί, προτού καλά-καλά βγει ο ήλιος... παίρνεις έναν ντενεκέ, σ' τότε γεμίζουνε μπετό... τον κόβεις εσύ στον ώμο και μετά παίρνεις μπάλα τις σκαλωσιές. (Κουνώντας το χέρι ενδεικτικά). Ανεβαίνεις... ανεβαίνεις... ανεβαίνεις... ανεβαίνεις... ανεβαίνεις... ανεβαίνεις...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει στο ίδιο στολ). Ανεβαίνεις... ανεβαίνεις... ανεβαίνεις... ανεβαίνεις... ανεβαίνεις...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με ζόρι). Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει στο ίδιο στυλ). Ανεβαίνεις... ανεβαίνεις... ανεβαίνεις... ανεβαίνεις... ανεβαίνεις...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με πιο πολύ ζόρι). Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αδειάζεις τον ντενεκέ!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εκτόνωση). Μπράβο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αλλάζει κίνηση χεριού). Κατεβαίνεις... κατεβαίνεις... κατεβαίνεις... κατεβαίνεις... κατεβαίνεις...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο καινούριο στυλ). Κατεβαίνεις... κατεβαίνεις... κατεβαίνεις... κατεβαίνεις... κατεβαίνεις...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με ζόρι). Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο καινούριο στυλ). Κατεβαίνεις... κατεβαίνεις... κατεβαίνεις... κατεβαίνεις... κατεβαίνεις...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με πιο πολύ ζόρι). Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεμίζεις τον ντενεκέ!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εκτόνωση). Μπράβο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αλλάζει κίνηση χεριού). Ανεβαίνεις... ανεβαίνεις... ανεβαίνεις... ανεβαίνεις... ανεβαίνεις...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει). Ανεβαίνεις... ανεβαίνεις... ανεβαίνεις... ανεβαίνεις...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με ζόρι). Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει). Ανεβαίνεις... ανεβαίνεις... ανεβαίνεις... ανεβαίνεις...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με πιο πολύ ζόρι). Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αδειάζεις τον ντενεκέ!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εκτόνωση). Μπράβο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αλλάζει κίνηση χεριού). Κατεβαίνεις... κατεβαίνεις... κατεβαίνεις... κατεβαίνεις... κατεβαίνεις... κατεβαίνεις...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο καινούριο στυλ). Κατεβαίνεις... κατεβαίνεις... κατεβαίνεις... κατεβαίνεις... κατεβαίνεις... κατεβαίνεις...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με ζόρι). Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο καινούριο στυλ). Κατεβαίνεις... κατεβαίνεις... κατεβαίνεις... κατεβαίνεις... κατεβαίνεις... κατεβαίνεις...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με πιο πολύ ζόρι). Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεμίζεις τον ντενεκέ... και πάλι τα ίδια. Όλη μέρα τα ίδια, κάθε μέρα τα ίδια... είμαι, Χατζατζάρη μου, να με κλαίνε οι ρέγκες!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καταλαβαίνω... (Μικρή σιγή). Και από πότε έχεις πιάσει δουλειά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Από... από Δευτέρα μου 'πανε να πάω... αλλά μπα... Άσε με ήσυχο!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Με κοροϊδεύεις τόσο ώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Επιθετικός). Άντε φεύγ' από 'δώ, ρε!.. Φεύγ' από δώ. Ακούς, κοροϊδεύω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Άγρια). Αλλά τι κάνεις; Τι 'ν' αυτά που μου λες... ε; Κατασκοτώθηκες... ακόμη δεν έπιασες δουλειά, τρομάρα σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουλωχτά κρύβοντας τάχα το πρόσωπό του με το χέρι του). Αν είχα πιάσει όμως; (Ξεροβήχει). Ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ά', να χαθείς, σαχλέ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αγριεύει απότομα). Εσύ, δεν μου λες, τι με ήθελες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τίποτα... πάω να φύγω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι τίποτα... Όχι πάω να φύγω... Χα... Θα μου 'πείς πρώτα: γιατί ήρθες και με ξύπνησες; Κάτι θέλεις εσύ, χλεμπονιάρη... Μπρός... λέγε!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει προς το σαράι). Βρε, άσε με ήσυχο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον κρατάει). Έλα 'δώ... Πού πας; Πρώτα θα μου 'πείς!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Προσπαθεί να ξεφύγει). Άσε με, σου λέω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει να τον κρατάει). Ρε, θα... θα σε δαγκώσω!.. Λέγε... τι με ήθελες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφοντας προς τον Καραγκιόζη). Τίποτα, βρε παιδί μου... Άσε με.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ενώ τον κρατάει ακόμη). Τίποτα... τι τίποτα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... έτσι, μήπως κοιτάζαμε, ξέρω 'γώ... για καμιά δουλειά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον αφήνει). Α... για δουλειά; Ε, τότε... να μη σε κρατάω άλλο. (Τον σκουντάει). Άντε στο καλό.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, μα αυτό δεν πάω να κάνω... και δεν με αφήνεις; (Στρέφει προς το σαράι). Άντε, γεια!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό λέω κι εγώ... (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας). Άντε, γεια!.. Άντε, γεια!.. (Σε άλλο τόνο). Δουλειά; Μχου... κάτσε καλά!

Σκηνή Γ'

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Προχωράει λίγο και κατόπιν στρέφει προς τον Ταχήρ, που τον ακολουθεί). Έτσι, που λες, Ταχήρ... Απ' τη μια είμαι πολύ ευχαριστημένος που η κόρη μου ενδιαφέρεται για τα κοινά, αλλά απ' την άλλη προβληματίζομαι. Όσο νά 'ναι, κάτι τέτοιο δεν είναι συνηθισμένο για μια κοπέλα. Τι λες κι εσύ;

ΤΑΧΗΡ Συμφωνώ... Βέβαια, με το συμπάθειο κιόλας, Βεζίρη μου... η Φατμέ χανούμ δεν είναι μια όποια κοπέλα... Είναι μορφωμένη, έξυπνη, δραστήρια...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ε; Ναι... οπωσδήποτε. (Σε άλλο τόνο). Κι εδώ που τα λέμε, δεν καταπιάστηκε και με τίποτα μεγάλα διοικητικά θέματα, ξέρω 'γώ. Ε;

ΤΑΧΗΡ Είναι σωστή... ασχολείται με αυτά που η εξοχότητά σας δεν θα είχε τον καιρό να ασχοληθεί... τα πολιτιστικά.

ΒΕΖΙΡΗΣ Κι όμως, τζάνεμ, θα μου άρεσε. Θα το ήθελα πολύ!..

ΤΑΧΗΡ Δεν αμφιβάλλω, αλλά έχετε χρόνο;

ΒΕΖΙΡΗΣ Αλλού είναι το ζητούμενο και πιστεύω ότι τακτοποιείται με τον καλύτερο τρόπο.

ΤΑΧΗΡ Ωραία!.. Οπότε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Οπότε... μάλλον θα δεχθώ την πρόταση της Φατμέ... Αλλά, θα ήθελα πρώτα να κάνω μια... ας την 'πούμε, τελευταία συζήτηση μαζί της.

ΤΑΧΗΡ Όπως νομίζετε. Θέλετε μήπως να πεταχτώ να ειπώ να έρθει ή έχετε κάτι άλλο στον νου σας;

ΒΕΖΙΡΗΣ Όχι... πήγαινε πες να την ειδοποιήσουνε να κατέβει... κι εσύ μείνε και κάνε καμιά άλλη σου δουλειά.

ΤΑΧΗΡ Εντάξει, Βεζίρη μου. Σας προσκυνώ. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ Γεια σου, Ταχήρ. (Σιγή).

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο. Κάνει τεμενά). Μπαμπά μου και Βεζίρη μου, σε προσκυνώ.

ΒΕΖΙΡΗΣ Καλώς την... καλώς την!.. Σήκω επάνω.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Σηκώνει το κορμί της). Ο αφέντης ο Ταχέρ είπε ότι κάτι με ήθελες και ήρθα αμέσως.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, κόρη μου. Ε... σκέφτηκα όλα αυτά που μου είπες για τα πολιτιστικά... Δεν σου κρύβω ότι προβληματίσθηκα προτού πάρω κάποια απόφαση, γιατί μην ξεχνάς πως εγώ μπορεί να έχω, όπως κι εσύ, κάποια εγκυκλοπαιδική μόρφωση, αλλά δεν παύω να είμαι και ένας στρατιωτικός καριέρας... κι αυτό, τζάνεμ, σημαίνει ότι πρέπει να τα εξετάζω όλα.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αντιλαμβάνομαι, Βεζίρη μου...

ΒΕΖΙΡΗΣ Θέλω, λοιπόν, να μου ειπείς ακριβώς τι είναι αυτό που έχεις κατά νου.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι... γιατί όχι; Πρόκειται για κάποια ποιήματα, τραγούδια, ακόμη και αφηγήσεις που κυκλοφορούν από στόμα σε στόμα και από γενιά σε γενιά...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Επαναλαμβάνει σκεπτικός). Από στόμα σε στόμα και από γενιά σε γενιά... Μάλιστα... μάλιστα!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Άκουσα μερικά από αυτά και νομίζω ότι αξίζει τον κόπο να μπουν σε ένα βιβλίο που θα κυκλοφορήσει παντού, ώστε να τα μάθουν και οι νεότεροι και οι πιο μακρινοί, αλλά και όλοι όσοι τυχόν ενδιαφέρονται.

ΒΕΖΙΡΗΣ Κι αυτά όλα που λέγεις... τα ποιήματα, τέλος πάντων, ποιοι τα φτιάχνουν; Θέλω να 'πώ: Τούρκοι... Ρωμιοί;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Α, δεν έχει να κάνει... Και οι Τούρκοι έχουν τα δικά τους και οι Έλληνες επίσης... και όλα είναι χωρίς κάποιο περιεχόμενο πολιτικό, αν εννοείς αυτό.

ΒΕΖΙΡΗΣ Άφερμι!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι, ναι! Και οι Τούρκοι, Βεζίρη μου, και οι Έλληνες στα τραγούδια και τα ποιήματά τους μιλούν πιο πολύ για την αγάπη... τον έρωτα... που, μπορούμε να 'πούμε, είναι και ο βασικότερος λόγος για να τα γράψουν.

ΒΕΖΙΡΗΣ Καλό αυτό. (Σαν να διορθώνει αυτό που είπε). Ε... θέλω να 'πώ... που συμφωνούν σε κάτι οι δυο λαοί.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Σε πολλά συμφωνούν, Βεζίρη μου, οι Τούρκοι με τους Έλληνες. Άλλωστε, υπάρχουν τόσα και τόσα πράγματα, που δεν γνωρίζουν σύνορα γενικότερα...

ΒΕΖΙΡΗΣ Όπως;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Όπως οι βασικές ανάγκες της ζωής... οι αρρώστιες... το μέλλον των παιδιών... ο αναλφαβητισμός... Ε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, βέβαια... (Μικρή σιγή). Σωστά! (Σε άλλο τόνο). Οπότε, τζάνεμ... να το προχωρήσουμε...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Με χαρά). Αχ, μπαμπά μου, σ' ευχαριστώ!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Μόνο να προσέξουμε, ώστε αυτό να φανεί ότι γίνεται από μια Υπηρεσία του σαραγιού, την πολιτιστική... και ότι, τέλος πάντων, δεν είναι προσωπική ή οικογενειακή υπόθεση του Βεζίρη. Κατάλαβες;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Βεβαίως! Και δεν έχω καμία αντίρρηση... Άλλωστε εμένα με ενδιαφέρει η ουσία... τίποτε άλλο.

ΒΕΖΙΡΗΣ Δηλαδή... δεν θα σε πείραζε να μπει επικεφαλής αυτής της Υπηρεσίας κάποιος μπέης;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αν υπάρχει κάποιος και είναι κατάλληλος...

ΒΕΖΙΡΗΣ Θα βρεθεί... Μέχρι τότε υπεύθυνος θα λέμε ότι είναι ο Ταχίρ.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Γιατί όχι;

ΒΕΖΙΡΗΣ Και μετά βλέπουμε. Λοιπόν, να βάλουμε τον τελάλη... τι λες;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι, μπαμπά μου... για να ειδοποιηθεί ο κόσμος ότι πρόκειται να εκδοθεί ένα βιβλίο... μια ανθολογία, όπως λέγεται, με στιχάκια ποιημάτων και τραγουδιών Τούρκικων και Ελληνικών και όποιος θέλει μπορεί να φέρει στο σαράι το στιχάκι του... Αυτά.

ΒΕΖΙΡΗΣ Να βάλουμε μήπως... και κάποιο μπαξίσι;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Με απορία). Μπαξίσι;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι. Αλλιώς, ξέρω κι εγώ... μήπως δεν έρθει κανένας...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Δεν νομίζω... ο καθένας θα θέλει να ιδεί το στιχάκι του μέσα στο βιβλίο. (Σε άλλο τόνο). Αλλά... ας βάλουμε κάτι.

ΒΕΖΙΡΗΣ Λοιπόν... πήγαινε μέσα και πες στον Ταχήρ να έρθει εδώ.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι, μπαμπά μου... τρέχω. Και σ' ευχαριστώ πολύ... Προσκυνώ. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ Γεια σου, παιδί μου. (Σιγή).

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται μετά από λίγο από την πλευρά του σαραγιού). Και πάλι σας προσκυνώ, Βεζίρη μου... Με ζητήσατε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, Ταχήρ. Ε... κουβέντιασα, όπως είπαμε, με την Φατμέ... όλα καλά, προχωράμε...

ΤΑΧΗΡ Πολύ ωραία!

ΒΕΖΙΡΗΣ Λοιπόν... θα δημιουργηθεί αμέσως μια νέα υπηρεσία στο σαράι, η οποία θ' ασχολείται με θέματα πολιτιστικά. Τυπικά θα μπει

κάποιος προϊστάμενος, αλλά στην ουσία θα ασχολείται η κόρη μου... (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Τι θά 'λεγες, αλήθεια... να μπεις ελόγου σου επικεφαλής σ' αυτήν την νέα υπηρεσία; Δεν θα ήθελα κάποιον άλλο.

ΤΑΧΗΡ Μετά χαράς, Βεζίρη μου!

ΒΕΖΙΡΗΣ Άφεριμ!.. Οπότε... θα βρεις τον ντελάλη και θα τον βάλεις να πάει παντού, σ' όλες τις ρούγκες και σ' όλους τους μαχαλάδες και στα γύρω χωριά... και να τελαλήσει πως η πολιτιστική υπηρεσία του σαραγιού... Έτσι; Η πολιτιστική υπηρεσία του σαραγιού πρόκειται να εκδώσει σύντομα ένα βιβλίο με στιχάκια ποιημάτων και τραγουδιών Τούρκικων και Ελληνικών. Όποιος, το λοιπόν, έχει κάποιο στιχάκι ή και περισσότερα μπορεί να τα φέρει στο σαράι, στη Βεζιροπούλα και μετά από αξιολόγηση θα μπουν στο βιβλίο, ενώ ο ίδιος θα λαμβάνει μπαξίσι από δύο έως δέκα λίρες. Και ακόμη, εκείνος που θα φέρει το πιο καλό στιχάκι, θα πάρει και το μεγάλο μπαξίσι που θα είναι... εκατό λίρες!.. Ε;

ΤΑΧΗΡ Μάλιστα, πασά μου. (Μικρή σιγή). Ε... να τρέξω να βρω τον τελάλη;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Σαν μια λέξη). Ναι-ναι-ναι!.. (Προχωράει προς το σαράι και αφού προσπεράσει τον Ταχήρ). Πήγαινε και να μου αναφέρεις, Ταχήρ.

ΤΑΧΗΡ (Όταν προσπεράσει ο Βεζίρης, στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Ασφαλώς, πολυχρονεμένε μου... Σας προσκυνώ. Στο καλό να πάτε!

ΒΕΖΙΡΗΣ Γεια σου! (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ (Στρέφει και προχωράει προς την καλύβα μονολογώντας). Πού να βρίσκεται τώρα ο Χατζηαβάτης; Άραγε αυτός ο φίλος του ο Καραγκιόζης θα ξέρει; Για να ιδώ: είναι κι αυτός εδώ; (Πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα της καλύβας δυο φορές. Κατόπιν κάνει λίγο πίσω και φωνάζει). Τον κύριο Καραγκιόζη θέλω... είναι μέσα;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπαμπάκο... χτυπάνε την πρότα, ρε, δεν ακούς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Σσι!.. Άσ' τους να χτυπάνε... Θα βαρεθούνε και θα φύγουνε.

ΤΑΧΗΡ (Πλησιάζει και ξαναχτυπάει την πόρτα). Δεν ακούτε; Είμαι ο Ταχέρ εφένης!.. (Χτυπάει άλλη μια φορά και έπειτα κάνει λίγο πίσω).

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπαμπάκο... είναι ο εφένης, ρε... και σε είπε και κύριο... τράβα γρήγορα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κοιμήσου χάμου, ρε... Άει στ' διάλ' από 'κει... Όλο πετάγεσαι, σαχλαμάρα!.. (Ξεροβήχει). Τώρα μυλάμε

εμείς οι κύριοι... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας. Πλησιάζει με σκέρτσο τον Ταχήρ και αμέσως σκύβει μπροστά του, ενώ με το χέρι του κάνει διάφορες κινήσεις τεμενά). Ε... σαλαμπαχαέρισον, αφέντη μου!.

ΤΑΧΗΡ Α... καλώς τον!.. Σήκω επάνω. Είσαι ο Καραγκιόζης, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνει το κορμί του). Ολόκληρος...

ΤΑΧΗΡ Εγώ... ξέρεις ποιος είμαι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι, βέβαια... αυτός ακριβώς!.. (Σε άλλο τόνο). Τι, τώρα... μεταξύ μας; (Ξεροβήχει).

ΤΑΧΗΡ Α, μπράβο... με κατάλαβες!.. Λοιπόν, Καραγκιόζη... ψάχνω τον Χατζηαβάτη για μια δουλειά... μπας και ξέρεις πού μπορώ να τον βρω; Πριν από λίγο που τον είδα... μου είπε πως θα ερχόταν εδώ σε σένα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ήρθε... Ήρθε κι έφυγε. (Μικρή σιγή). Αλλά, όπου νά 'ναι...

ΤΑΧΗΡ Θα ξανάρθει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!..

ΤΑΧΗΡ Είναι σίγουρο αυτό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όπως σε βλέπω και με βλέπεις!.. (Σε άλλο τόνο). Να... λογοφέραμε λιγάκι προηγουμένως, θύμωσε κι έφυγε. Μετά από λίγο που θα του περάσει, τσουπ... πάλι εδώ θα είναι... Έτσι κάνει αυτός πάντα.

ΤΑΧΗΡ Και, αν επιτρέπεται, τζάνεμ... σε τι επάνω λογοφέρατε... σε κάτι σοβαρό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... σοβαρό... Τι έχουμε να μοιράσουμε, αφέντη μου... τη φτώχια μας; Σου λέω, σε λίγο πάλι παρεούλα θα είμαστε... εδώ.

ΤΑΧΗΡ Α, εντάξει. (Σε άλλο τόνο). Για πες μου, εσύ... μένεις χρόνια εδώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στην παράγκα αυτή; Πολλά...

ΤΑΧΗΡ Μα, αυτή, τζάνεμ... κοντεύει να πέσει. Ε; Ούτε κουφώματα έχει καλά-καλά... ούτε και κεραμίδια!.. Ήθελα νά 'ξερα: τον χειμώνα, όταν βρέχει... τι κάνετε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χα! Βγαίνουμ' όλοι όξω να μη βραχούμε... Τι άλλο, αφέντη μου;

ΤΑΧΗΡ Και είναι δική σου... δηλαδή, ιδιοκτησίας σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα, όχι... Παλιά ήτανε... Αλλά χρωστούσα εκεί σε κάποιον και...

ΤΑΧΗΡ Και;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μου την πήρε.

ΤΑΧΗΡ Τι μου λέγεις; Και καλά, πώς γίνεται και κατοικείτε ακόμη μέσα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με νοίκι...

ΤΑΧΗΡ Α... με νοίκι, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', πώς αλλιώς, αφέντη μου;

ΤΑΧΗΡ Κι αν επιτρέπεται, αυτός που σου την πήρε, τζάνεμ, ποιος είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που... που μου την πήρε την παράγκα... ποιος είναι;

ΤΑΧΗΡ Ναι... τον ξέρω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ου... καλά!.. Εσύ, αφέντη μου... τους ξέρεις όλους απ' όξω κι ανακατωτά, που λένε.

ΤΑΧΗΡ Ποιος είναι, αλήθεια; (Σε άλλο τόνο). Βέβαια... αν δεν θες να μου ειπείς... δεν είναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Ο Σολομός...

ΤΑΧΗΡ (Σκέφτεται). Σολομός... (Στον Καραγκιόζη). Ποιος, αυτός ο Εβραίος... ωρολόγια-κοσμήματα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτός.

ΤΑΧΗΡ Δεν είναι κακός άνθρωπος... Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ίσα-ίσα!.. Είμαστε και φίλοι... Αλλά του είχα πάρει 'κεί πέρα κάποια χρήματα... ε, και κανονίσαμε να πάρει δική του την παράγκα, αλλά... να μη φύγω εγώ... Να παραμείνω εδώ πέρα, έτσι με νοίκι.

ΤΑΧΗΡ Κατάλαβα... Αλλά... δεν την συντηρεί καθόλου, μπρε παιδί μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πώς... μόνο που την συντήρηση την κλείνουμε σε νοίκια...

ΤΑΧΗΡ Έτσι, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι, έτσι. (Σιγή).

ΤΑΧΗΡ Λοιπόν, Καραγκιόζη... όταν έρθει ο Χατζηαβάνης, πες του ότι τον θέλω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αφέντη μου... Μόνο, πού θα είσαι πες μου, να του 'πώ να έρθει.

ΤΑΧΗΡ Θα κάνω μια βόλτα εδώ γύρω και μετά θα αράξω στο γυαλί καφενέ... ξέρει αυτός. Ή θα περιμένω, πες του... ή θα περιμένει εκείνος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μείνε ήσυχος, αφέντη μου.

ΤΑΧΗΡ Μονάχα, σε παρακαλώ, μην το ξεχάσεις... πρόκειται για κάτι πάρα πολύ επείγον... να του το ειπείς αμέσως μόλις έρθει... Κατάλαβες; Αμέσως!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αχά! Μάλλον δε... δεν θα χρειαστεί να κάνω κάτι εγώ.

ΤΑΧΗΡ Τι εννοείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον Χατζατζάρη δεν θέλεις; Ε, βουαλά!.. Εγώ σας αφήνω.

ΤΑΧΗΡ Ήρθε; Α... μη μου 'πείς... (Στρέφοντας προς το σαράι). Ωραία! Πάρα πολύ ωραία... (Προχωρώντας). Το λοιπόν, Καραγκιόζη... γεια σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όρβουρ!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

Σκηνή Ζ'

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Αφού πλησιάσει τον Ταχήρ, κάνει τεμενά). Αφέντη Ταχήρ... σας προσκυνώ και πάλι ο καημένος.

ΤΑΧΗΡ Καλώς τον Χατζηαβάτη!.. Σήκω επάνω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, μπέη μου... (Σηκώνεται)

ΤΑΧΗΡ Κι ό,τι έλεγα στον Καραγκιόζη ότι σε θέλω για μια δουλειά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αλήθεια; Ό,τι θέλετε, αφέντη μου... γης, γεφύρι να γενώ για να περάσετε... και τα δυο μου τα ματάκια να τα βγάλω για σας!..

ΤΑΧΗΡ Τίποτε απ' όλα αυτά, τζάνεμ... Έναν τελάλη θέλω μόνο.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπράβο... γιατί όχι;

ΤΑΧΗΡ Λίγο βιαστικό, όπως πάντα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με μεγάλη προθυμία). Κανένα πρόβλημα, αφέντη Ταχήρ! Θα τρέξω αμέσως... θα τρέξω παντού, ο καημένος... Μόνο, πείτε μου περί τίνος πρόκειται.

TAXHP Άκουσε, Χατζηαβάτη...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ακούω, αφέντη μου.

TAXHP Ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης πήρε πριν λίγο απόφαση να δημιουργηθεί στο σαράι μια καινούρια υπηρεσία, που θ' ασχολείται με θέματα πολιτιστικά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... ωραία!..

TAXHP Η Υπηρεσία αυτή, λοιπόν... πρόκειται σύντομα να εκδώσει κάποιο βιβλίο με στιχάκια τραγουδιών και ποιημάτων Τούρκικων και Ελληνικών, απ' αυτά που μέχρι τώρα κυκλοφορούν μόνο από στόμα σε στόμα και τα ξέρουν λίγοι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάλαβα... με το βιβλίο αυτό θα τα μάθουνε όλοι.

TAXHP Ακριβώς... ή, εν πάση περιπτώσει... πιο πολλοί. Θέλω, λοιπόν, Χατζηαβάτη... να τρέξεις και να τελαλήσεις παντού... δηλαδή σ' όλες τις ρούγες και σ' όλους τους μαχαλάδες... αλλά και στα γύρω χωριά. Έτσι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να τρέξω, αφέντη μου... Βεβαίως!.. Παντού... σε όλη την γύρω περιοχή.

TAXHP Μόνο, πρόσεξε τι θα λες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Προσέχω, άρχοντά μου.

TAXHP Θα λες... η πολιτιστική υπηρεσία του σαραγιού πρόκειται να εκδώσει σύντομα ένα βιβλίο με στιχάκια ποιημάτων και τραγουδιών Τούρκικων και Ελληνικών... Όποιος, λοιπόν, εδώ από τους κατοίκους έχει υπόψη του κάποιο στιχάκι... μπορεί να το φέρει στο σαράι, στη Βεζιροπούλα, και μετά από αξιολόγηση... το στιχάκι του θα μπαίνει στο βιβλίο και ο ίδιος θα λαμβάνει μπαξίσι από δύο μέχρι δέκα λίρες. Δεκτά γίνονται και περισσότερα από ένα στιχάκια. Και... αυτός που θα φέρει το καλύτερο στιχάκι απ' όλα... θα πάρει και το μεγάλο μπαξίσι, που θα είναι εκατό λίρες!.. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πώς... βεβαίως... Μπράβο του πολυχρονεμένου μας Βεζίρη... όλα τα σκέφτεται!..

TAXHP Πράγματι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τρέχω αμέσως, αφέντη Ταχήρ.

ΤΑΧΗΡ Μια στιγμή...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, μπέη μου...

ΤΑΧΗΡ Θέλω να μου ειπείς κι εσύ αυτά που σου είπα, για να ιδώ αν σου τα είπα σωστά, αλλά και αν κι εσύ τα συγκράτησες όπως ακριβώς σου τα είπα. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α, ναι, βέβαια.

ΤΑΧΗΡ Σε ακούω, λοιπόν.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θα λέω... κατά διαταγή του πολυχρονεμένου μας Βεζίρη... όποιος έχει υπόψη του κάποιο στιχάκι...

ΤΑΧΗΡ Όχι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τα χάνει για λίγο). Έχετε δίκιο... να διορθώσω... Ε... κατά διαταγή του πολυχρονεμένου μας Βεζίρη, θα εκδοθεί ένα βιβλίο...

ΤΑΧΗΡ Όχι, όχι, όχι!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μάλλον τα έχω μπλέξει...

ΤΑΧΗΡ Η πολιτιστική Υπηρεσία του σαραγιού... θα εκδώσει...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μάλιστα... Η πολιτιστική Υπηρεσία του σαραγιού θα εκδώσει ένα βιβλίο με στιχάκια...

ΤΑΧΗΡ Έτσι... η πολιτιστική Υπηρεσία του σαραγιού θα λες. Μην το ξεχάσεις αυτό!.. Είναι διαταγή... Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάλαβα... κατάλαβα...

ΤΑΧΗΡ Για συνέχισε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Με στιχάκια τραγουδιών και ποιημάτων...

ΤΑΧΗΡ Τούρκικων και Ελληνικών...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τούρκικων και Ελληνικών. Ε... όποιος, λοιπόν, έχει κάποιο στιχάκι... μπορεί να το φέρει στο σαράι, στην Βεζιροπούλα, και μετά από αξιολόγηση... το στιχάκι θα μπαίνει στο βιβλίο, ενώ ο ίδιος θα παίρνει μπαξίσι από δύο έως δέκα λίρες. Και εκείνος που θα φέρει το

πιο καλό στιχάκι... θα πάρει και το μεγάλο μπαξίσι, που θα είναι εκατό λίρες.

ΤΑΧΗΡ Πρόσεξε... δεκτά γίνονται και περισσότερα στιχάκια, όχι μόνο ένα... Μην το ξεχάσεις κι αυτό!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α, ναι. Θα κάνω και καμιά πρόβα...

ΤΑΧΗΡ Εντάξει. Και μόλις τελειώσεις... (προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον Χατζηαβάτη) πέρασε από το σαράι. Ε; Γεια σου!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Στο καλό να πάτε, αφέντη μου, στο καλό... Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας, για να σκοντάψετε!.. Στο καλό, στο καλό... (Στρέφει προς την καλύβα). Αχ, τι ωραία!.. Πάλι θα βουλευτώ κάπως... Ας αρχίσω, λοιπόν... (Ξεροβήχει μια-δυο φορές και μετά αρχίζει δυνατά και καθαρά σαν τον ψάλτη που λέει τον Απόστολο, ενώ προχωράει σιγά-σιγά και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας συνεχίζοντας με φωνή που χαμηλώνει λίγο-λίγο). Ακούουσατε, ακούουσατεεε... μπέηδες, αγάδες, ντερβισιάδες... Άγγλοι, Γάλλοι, Πορτογάλοι... Ρώσοι, Πρώσοι, Πολωνοί... Έλληνες και Οθωμανοί, ακουούσατεεε... Κατά διαταγή του πολυχρονεμένου μας Βεζίρη... η πολιτιστική Υπηρεσία του σαραγιού...

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Σκηνή Α'

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και προχωράει αργά, ενώ από πριν ακούγεται μουσική αμανέ, που σιγά-σιγά σταματάει). Άσα... για να διώ: τούτος 'δώ ο Καραγκιόζης... ξέρει τίποτα γι' αυτά πού 'λεγε ο τελάλης; (Στρέφει, πλησιάζει στην καλύβα και χτυπάει την πόρτα. Φωνάζει). Καραγκιόζη... ακούς; Έβγα λίγο... είμαι ο Σαμπάν αγάς...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπαμπάκο, μπαμπάκο... είναι ο... είναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τσούτ!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Είναι ο αγάς, ρε... τράβα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ρε... δεν σου έχω ειπεί να μην πετάγεσαι; Ψοφολόγα 'κεί χάμου!.. Μπάσα... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Βρε, καλώς τον Αβγά!..

ΓΕΡΟΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Γεια σου, τζάνεμ... Ο Καραγκιόζης δεν είσαι; Εγώ είμαι ο Σαμπάν αγάς... με θυμάσαι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... ο Μπάμιας κι αβγάς. Τι κάνεις;

ΓΕΡΟΣ Καλά, καλά... τα 'λόγου σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τα 'λόγου μου καλά...

ΓΕΡΟΣ Μπράβο, μπράβο... χαίρομαι, χαίρομαι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εγώ σε σιχαίνομαι.

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι... νά 'σαι καλά!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και... πώς τα περνάς;

ΓΕΡΟΣ Ωραία... ήσυχα. Όπως ξέρεις, τώρα εγώ δεν δουλεύω... αλλά έχω κάνει το κουμάντο μου... κι εντάξει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω, ξέρω... Και καλά... πώς σου περνάει η ώρα;

ΓΕΡΟΣ (Με καημό). Αχ... περνάει η αφιλότιμη... Και η ώρα περνάει... και η ζωή, Καραγκιόζη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άλλο θέλω να 'πώ: ασχολείσαι με κάτι;

ΓΕΡΟΣ Ε, καμιά βόλτα... τίποτες ψώνια... κάνα λακριντί... Ε, τι άλλο για;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατασκοτώνεσαι, δηλαδή;

ΓΕΡΟΣ (Απότομα και δυνατά). Άσα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Οπισθοχωρεί τάχα φοβισμένος). Τι 'ναι;

ΓΕΡΟΣ Φτιάχνω και στιχάκια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο... (Στο κοινό πλησιάζοντας πάλι τον Γέρο). Είπα κι εγώ: τι έπαθε; (Στον Γέρο). Στιχάκια, ε;

ΓΕΡΟΣ Ναι, ναι... τα ταιριάζω, ξέρεις, καλά... Λέω, μάλιστα... να γίνω στιχοπλόκος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στιχοπλόκος;

ΓΕΡΟΣ Ναι... μ' αρέσει... Μ' αρέσει πολύ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... αφού σ' αρέσει πολύ... να γίνεις. Γιατί όχι; Μικρός είς' ακόμη...

ΓΕΡΟΣ Ε, δεν με πήραν και τα χρόνια.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό δεν σου λέω κι εγώ; Τι; Άλλοι στην ηλικία σου παντρεύονται.

ΓΕΡΟΣ Ε... εντάξει... (Μικρή σιγή). Που λες... σε ήθελα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... ναι. Για λέγε, για λέγε... τι με ήθελες;

ΓΕΡΟΣ Κάτι έλεγε ο τελάλης για στιχάκια... τον άκουσες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... ναι, μωρέ... Αφού έχεις στιχάκια, να τα πας στο σαράι, στη Βεζιροπούλα, να τα βάλει στο βιβλίο που θα εκδώσει και να πάρεις κι εσύ το μπαξίσι σου. Τά 'χεις απάνω σου;

ΓΕΡΟΣ (Με οίστρο). Όχι!.. Τα φυλάω στην κάσα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στην κάσα τα φυλάς; Τι διάλο... επιταγές είναι;

ΓΕΡΟΣ Μην τα χάσω!.. Πάω να τα πάρω και να πάω στο σαράι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εόθυμα). Θα τα πας μαζί με την κάσα;

ΓΕΡΟΣ Ε; Λες; Μπασιά... είναι βαριά η κάσα... ασήκωτη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ασήκωτη, ε;

ΓΕΡΟΣ Δεν μου λες; να τα πάω όλα ή... τι έλεγε ο τελάλης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Μικρή σιγή). Μωρέ, πάγαινέ τα όλα 'κεί πέρα, να κάνει δουλειά της η γυναίκα...

ΓΕΡΟΣ Και θα πάρω μπαξίσι για όλα... ξέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσα... εκεί το πας. Δεν ξέρω... ό,τι σου 'πεί.

ΓΕΡΟΣ Τότε, θα της τα πάω όλα εγώ... και ό,τι βγει... Μμ; (Στρέφει και προχωράει προς το σαράι). Πάω... γεια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια!.. (Του φωνάζει). Είναι πολλά;

ΓΕΡΟΣ (Σταματάει χωρίς να στρέψει). Είναι τρία!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Να φας φακή και νά 'ναι κρύα!.. Χα...
Είπα κι εγώ... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται χορεύοντας από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται ρεμπέτικη μουσική. Μετά από λίγο σταματάει η μουσική, σταματάει κι αυτός να χορεύει). Έξеп'!.. Πίσω ψευτόμαγκες... τώρα περνάει ο Σταύρακας ο ποιητής... σος!.. Α, ρε Σταύρακα... είσαι, νά 'με, και πολύ μεγάλος ποέτας!.. Θα μπεις και στο βιβλίο ...κίνες και το στιχάκι σου θα το διαβάζει, νά 'με, όλη η υφήλιος με τα περίχωρά της... Ε, θα το διαβάζουνε και ορισμένοι, νά 'με, και τότε θα καταλάβουνε το σφάλμα τους περί την πάρτη μου... Νομίζω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και τον πλησιάζει). Ρε... καλώς τον Σταύρο!.. Τι έγινε, ρε... με ποióνε τά 'χεις;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Άσε, ρε Καραγκιοζάκο... είναι, νά 'με, 'κεί πέρα κάποιοι.. που νομίζουνε ότι είναι κάποιοι... Μπήκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μπερδεμένος). Α;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Αυτά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μου τα λες με δικά σου λόγια... ποιοι είναι αυτοί οι κάποιοι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Οι δικοί της, νά 'με... Την κλείσανε μέσα... και μένα όξω. Ανθίζεσαι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσα... έφαγες πόρτα, μάστορα...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μέσα είσαι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Της έγραψα κι εγώ, νά 'με, ένα στιχάκι... να μπει στο βιβλίο της μεγάλης... να το διαβάσει η μικρή και να πλαντάξει, νά 'με, στο κλάμα... Και να 'δούμε τότε οι δικοί της, που τα ξέρουνε όλα, νά 'με... πώς θα την μωρώσουνε; (Με άχτι). Α!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, παίζουμε... (Με άχτι κι αυτός). Α!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Σε άλλο τόνο). Τα δικά σου... 'ντάξει, ρε; Όλα καλά, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... όπως τα ξέρεις, μωρέ.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Εγώ, νά 'με, πάω σαράι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σαράι πας;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε... τι λέμε, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι... μπράβο...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Δεν έχεις κι εσύ κάνα στιχάκι να πάμε παρεούλα; Να τσιμπήσουμε και κάνα φιλό... κάτι δίνουνε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν έχω κάτι, ρε Σταύρο... Άσε, θα ιδούμε.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ξέρω... ξέρω. Εσύ θα την ψάξεις για τίποτα καλό, νά 'με... Ε; Πας για την 'κατοστάρα, μεγάλε... Άλα... γουστάρω! (Στρέφει και προχωράει προς το σαράι). Άντε, γεια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, ρε Σταύρακα!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Χτυπάει την πόρτα του σαραγιού και φωνάζει). Πόρτα, ρέεε... (Πιο σιγά κάνοντας πίσω). Άρατε πύλες να μπουν οι ποιητές, νά 'με!..

Σκηνή Γ'

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο). Χαίρετε. (Τον πλησιάζει). Άκουσα καλά... είστε ποιητής;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Εγώ είμαι το Σταυράκι το χαριτωμένο... που μ' έκανε η μανούλα μου καρδιές για να μαραίνω. Μα μια καρδιά μου ξέφυγε και μού 'μεινε το άχτι... κι είπα να γίνω ποιητής... για μια γυναίκα σκάρτη.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αυτό είναι το στιχάκι σας; Δεν είναι πολύ καλό... και θα το ήθελα γραμμένο σε χαρτί.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Όχι, όχι... αυτό, νά 'με... είναι το εισαγωγικό. Έτσι το είπα ένεκα και η περίπτωση... Με παρακολουθείς; Το καλό έπεται, νά 'με...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Α, ωραία!.. Για ν' ακούσουμε τώρα και το καλό... Θα μου το απαγγείλετε ωραία-ωραία και μετά θα μου το δώσετε και γραμμένο. Το έχετε γραμμένο σε χαρτί;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και βέβαια, νά 'με!.. Το λοιπόν... (βγάζοντας κάτι από την τσέπη του) εδώ τό 'χω γραμμένο.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Σας ακούω...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Φέρνει το μακρύ του χέρι μπροστά στο πρόσωπό του και διαβάζει). Παίρνω αμπάριζα και βγαίνω
και στης γκόμενας πηγαίνω...
να της πάω φρέσκα ψάρια,
γιούσερς και μαργαριτάρια.
Βρίσκω πόρτα ασφαλισμένη,
τη μικρή φυλακισμένη...
σαν το ψάρι μεσ' στη γυάλα...
πάμε πίσω... πάμε γι' άλλα...

(Κατεβάζοντας το χέρι του). Αυτά! Και το χαρτάκι... (Δίνει το χαρτί στην Βεζιροπούλα). Τώρα, νά 'με... ακούω εγώ.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Δεν είναι κακό το στιχάκι σας... Βέβαια... ιδιόρρυθμο κάπως, όπως και η ομιλία σας.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Δηλαδή, νά 'με, θα μπει στο βιβλίο ή απορρίπτεται μετά πολλών επαινών;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Και στο βιβλίο θα μπει... και κάποιο μπαξίσι θα σας δοθεί, έννοια σας... Όταν εκδοθεί το βιβλίο, θα ειδοποιηθείτε να έλθετε να πάρετε ένα και ό,τι μπαξίσι έχει αποφασισθεί.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Οπότε, εις το επανιδείν και τα τοιαύτα, νά 'με...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι... Να πάτε στο καλό. (Στρέφει προς το σαράι). Γεια σας. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τα σέβη μου, μαμαζέλ... (Στρέφει προς την καλύβα. Κατ' ιδίαν). Ρε, ποιος είμαι, ρε; (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

Σκηνή Δ'

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και αργά-αργά προχωράει απαγγέλλοντας). Μένα με λέν' ομορφονιό... με λέν' χρυσό καμάρι... Όλες οι νιες τρελαίνονται... ποια να με πρωτοπάρει... Ουίτ... Ζουμ-τριαλαριλαρό!.. (Στρέφει προς το σαράι, πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα και φωνάζει κάνοντας λίγο πίσω). Ανοίξτε, σας παρακαλώ...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο). Χαίρετε... Φέρατε κάποιο στιχάκι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Βέβαια, ουίτ! Έφερα ένα που μου αρέσει πολύ. Ελπίζω να αρέσει και σε σας. (Δείχνει κάτι που κρατάει). Το έχω γραμμένο εδώ.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μου το δίνετε μετά. Τώρα διαβάστε το;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Βεβαίως... βεβαίως, ουίτ... (Διαβάζει με στόμφο).

Φίλος έδωσε στον φίλο

τριαντάφυλλο με φύλλο.

Κι είπε ο φίλος προς τον φίλο:

φίλε, φύλαγε το φύλλο...

μην το δώσεις σ' άλλον φίλο.

Κράτησέ το για καιρό... Ζουμ-τριαλαριλαρό!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Χαριτωμένο... Εσείς το φτιάξατε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Λιγάκι στο τέλος, ουίτ... Το διάλεξα όμως, επειδή μου αρέσει πάρα πολύ. (Της δίνει το χαρτάκι). Θα μπει στο βιβλίο σας;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Παίρνει το χαρτάκι). Και βέβαια... και θα σας δοθεί και κάποιο μπαξίσι. Δεν έχει να κάνει, που δεν είναι δικό σας... όλο...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αχ, ωραία, ουίτ!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Όταν θα τυπωθεί το βιβλίο... θα σας ειδοποιήσουμε να περάσετε απ' εδώ, για να πάρετε ένα αντίτυπο... και το μπαξίσι που θα έχει αποφασισθεί. Εντάξει;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Εντάξει, ουίτ. Σας ευχαριστώ... Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Να πάτε στο καλό και θα τα ξαναπούμε τότε. Αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τα σέβη μου, ουίτ... (Εξερχόμενος κι αυτός προς την πλευρά του σαραγιού). Ζουμ-τριαλαριλαρό!..

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπαμπάκο, μπαμπάκο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι 'ναι, ρε μικρούλη;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εβώ 'α πάω στην αυτούλα, 'α 'πώ το ποί'μα μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι έκαμε, λέει; Ποιο ποί'μα σου, ρε;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Φεγγαλάκι μου λαμπλό... φέτξε μου 'α πελπατώ... 'Α πάω να το 'πώ στην αυτούλα... Αμέ; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και προχωράει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έλα 'δώ ρε!.. (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Ποια αυτούλα... τη Βεζιροπούλα;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Σταματάει και στρέφει προς αυτόν). Ναι, λε... 'ατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ξέρω 'γώ; Τράβα!

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Αποφασιστικά). Μμ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θες να πάμε παρέα;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Μπα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Άκου', μπα... Και ξέρεις, ρε μικρόβιο, πώς θα πας... πού θα την βρεις;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ 'Α πάω στον τσηλό που φυλάει στην πόλτα. Αυτόνε που όλο σε βαλάει, ντέ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ψηλό... ποιόνε, ρε... το Βεληγκέκα; Μουρλάθηκες;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Εμένα μ' αβαπάει... αμέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Βεληγκέκας;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Ναι, σου λέω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτσε καλά... αυτός δεν αγαπάει ούτε τη μάνα του... Χα!

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Εβώ είμαι μωρικός... μ' αβαπάει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι 'σαι, λέει... μωρικός; Τρομάρα μου... (σκύβει και τον χαϊδεύει) το κεφαλάκι του... σαν πεπονάκι αργεϊτικό είναι...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Με λέει... με λέει... κούτσικο με λέει... Ναι, ναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κούτσικο, ε; Ξέρω 'γώ; Παρέα δεν θες να πάμε;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Όσιι!.. Αφού... αφού εσένα δεν σ' αβαπάει, λε, και όλο σε βαλάει. Θες να σε ξαναβαλέσει; Όσι, άμα θες... έλα πάμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, όχι... να μου λείπει... Πήγαινε μόνος σου κι ό,τι σέ βρει, τράβα το.

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ 'Α πάω... Αμέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πήγαινε... (Χαμηλόφωνα). Μπράβο, αγάπες με τον Πιρικόγκο ο Βεληγκέκας... και μένα μ' έχει ρημάξει στο ξύλο, θεμά το γονιό του, ο Αρβανίταρος!..

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Ζουλιάλη!.. (Στρέφει και εξέρχεται γρήγορα προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, το γρουσουζικο!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ

από πριν ακούγεται δημοτική μουσική, και αρχίζει να χορεύει άτσαλα κάπως). Α... ρε πιδί μ'... λάλα το!.. (Σφυρίζει κλέφτικα μια-δυο φορές). Οοόχ... Όπλες... Άει, κι λαμπάδιασα, ου έρμος... (Σφυρίζει άλλη μια φορά). Άει-χάει... Όμπλατς!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ρε, τι διάολο γίνεται όξω... μμ; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Άσα... τώρα, μάλιστα!.. (Σε άλλο τόνο, ενώ αρχίζει και αυτός να χορεύει). Όπα, μωρέεε!.. Γεια σου, Μπαρμπαγιώργο!..

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χωρίς να στρέψει συνεχίζοντας να χορεύει). Γεια σ', Καραγκιόζη!.. Γεια σ', αλεπουδοτόμαρο... Όοοχ-όπ'!.. Ω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω!.. Σνταβrrrr!.. Σνταβrrrr!.. Σνταβrrrr!.. Όοομπλατς... (Μόλις η μουσική σταματήσει, σταματάει τον χορό και στρέφει προς τον Καραγκιόζη). Άσασαά... με τις υγείες μας!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σταματάει κι αυτός τον χορό). Τι έγινε, ρε μπάρμπα; Γέννησε καμιά στέρφα γίδα και το γλεντάς έτσι με μίσος;

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ (Θριαμβευτικά). Α... αμ' δεν ξέρ'ς, δεν ξέρ'ς. Ξέρ'ς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Αμ' δεν ξέρω... Ξέρω;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ταίριαξα το στιχάκι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο! Τι μου λες;

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ Ναίσκε, το διαβολεμένου!.. Μ' έσκασε μέχρι να το φέρου βόλτα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σ' έσκασε, ε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μχου! Το πάλευα στο μυαλό μ' απ' τα πέρ'σι της Σωτήρας!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και Σωτήρω, που μας έρχεται, χρόνος;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α, μπράβου!.. Εδώ τό 'χα, αφού λες... εκεί τό 'χα... ούλο και μου 'φευγε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γι' άκού', φίλε μου!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αλλά... του ταίριαξα!.. Κι μάλιστα, την ώρα πό' 'πρεπε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... ναι, μπράβο... Και γι' αυτό το γλεντάς, ε; Γεια σου, ρε μπάρμπα!.. Και... δεν μου λες: θα το πας στη Βεζιροπούλα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ', κάνε μ';

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είναι καλό δηλαδή;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Καλό... καλό!.. Αλλά δε σ' του λέου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, ρε μπάρμπα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ιέτσ'... Τό 'πα, μαθές, στο γραμματικό, για να το γράψει στο χαρτί... κι έσκασε στα γέλια...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, μπας και δεν είναι καλό;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Καλό... καλό!.. Αλλά δε σ' του λέου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ας είναι καλά το γινάτι σου... Άντε στο καλό... και με τη νίκη!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ Παγαίνου... γεια σ'!.. (Στρέφει προς το σαρσί, πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα και φωνάζει). Πού είσαστε, ρεέει;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται μετά από ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, ωρέ βλάχο!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Γεια σ', πασιλά...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πο τι να χαλεύεις και να φκιάχνεις νταβαντούρια και σαμαντά και να χαλνάς το ραχάτ' του εφέντ'... α;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Θέλου τη Βεζιροπούλα... ιέχου στιχάκι.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά!.. Πο, καρτέρα ψίχα. (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Αχάει, ωρέ... χαλάλ', χαλάλ' να σε γένει.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποίος είναι, Δερβεναγά;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, το Βλαχογιώργο κάτου να χαλεύει χανούμ.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πήγαινε, Φατμέ.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο). Χαίρετε... Εμένα θέλετε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ισένα, βάιζα μ'... ισένα.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Τι με θέλετε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Σου 'χω φερμένο, μαθές, ιένα στιχάκι, απού τ'ό
'φτιαξα μονάχους μου.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αλήθεια; Μπράβο!.. Θυμίστε μου λίγο τ' όνομά σας.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τ' όνομά μ';

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι... Πώς σας λένε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τι... δεν με ξέρ'ς; Γιώργαρους Μπλατοάρας!..
Αυτοπροσώπους...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Α, μάλιστα... Λοιπόν, κύριε Μπλατοάρα... θα μου
διαβάσετε το στιχάκι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμ; Ποιος, ιγώ;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι... Δεν θα μου το διαβάσετε... να το ακούσω κι εγώ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άσα... να τ' ακούσεις θες... Μπήκα... Θα σ' το
ειπώ ιγώ απ' όξου, έννοια σ'...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ωραία, λοιπόν... σας ακούω.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ώσπου το αυτό ν' αυτώσου,
κι το τέτοιου να τετοιώσου,
με τετοιώσανε οι τέτοιοι
κι μ' αυτώσαν οι αυτοί.
Κι μήτε τέτοιου τετοιώσα,
μήτε αυτό απού αυτόσα...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Τό 'χετε γραμμένο σε χαρτί;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' πώς; Του θες; (Βγάζει και της δίνει κάτι).
Άει, να... πάρ' του!.. (Σε άλλο τόνο). Μα, δε μού 'πες, καλό μου... σ' άρεσε;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι... πολύ!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Λες αλήθεια ή του λες έτσ'... χατιρικά;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Καθόλου... το στιχάκι σας είναι πάρα πολύ καλό.

Κι αν θέλετε να ξέρετε... θα μπει στο βιβλίο και σε σας θα δοθεί πολύ καλό μπαξίσι!.. Αλλά, γιατί αμφιβάλλετε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Γιατί... γιατί ιγώ, τσούπρα μ'... δεν ξέρου αν του καλοκατάλαβες... γράμματα δεν κατέχου. Το στιχάκι μ' τό 'φτιαξα βόσκοντας τα πρόβατά μ' κι απέ πήγα στο γραμματικό, για ναν του γράψει στο χαρτί απού 'φερα... κι εκείνους έσκασ' απ' τα γέλια. Αχά;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Όταν το ιδεί όμως μέσα στο βιβλίο, θα γελάει τότε; Αυτό να του ειπείτε.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Με άχτι). Χαχά!.. Κυρ-γραμματικέ...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Λοιπόν, κύριε Μπλατσάρα... μόλις το βιβλίο είναι έτοιμο, θα ειδοποιηθείτε να περάσετε να πάρετε ένα βιβλίο, αλλά και το μπαξίσι σας... Εντάξει;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τώρα... να φύγου;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι. Να φύγετε και να πάτε στο καλό... και θα τα ξαναπούμε. (Στρέφει προς το σαράι). Γεια σας!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Γεια σ', αρχοντοπούλα μ'... Γεια σ', καλό μ'!.. (Στρέφει προς την καλύβα. Μονολογεί). Για να πάου τώρα 'σια πάν' στο χουριό, να τα ειπώ στο γραμματικό... απ' γέλαγε, το λιμοτάγαρου... η κοντοστούπ'ς. Αχά!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας. Σιγή).

Σκηνή Θ'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Ρε, τι νά 'γινε 'κείνος ο Πιρικόγκος;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται μιλώντας σιγά). Γεια σου, τηλέ... κολέγα!.. (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Βλέποντας τον Καραγκιόζη φωνάζει από μακριά). Μπαμπάκο... μπαμπάκο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έγινε, ρε; Τι τρέχει;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Τρέχει κοντά του). Πάλα λίγο να πάω φυλακή!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκαμε λέει... φυλακή; Γιατί, τι έκανες, ρε... έκλεψες τίποτα;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Όσι, λε... στην αυτούλα πήγα και είπα το ποί'μα μου... και της άλεσε πολύ και έπειτα πήγαμε να το 'πώ και στον μπαμπά της...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στον μπαμπά της... τον Βεζίρη;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Ναι. Και... και 'κείνος θύρωσε... σόουου!.. Μανούλα μου! Έλεγε πως τα παιδιά τα καλά... 'εν πάνε σκολείο με το φεγγάλι... κι

άλλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, βέβαια... με το φεγγάρι πηγαίνανε τα παιδιά στο κρυφό σχολειό.

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Ατό έλεγε... και κάτι Τούλκικα... 'εν καταλάβαινα μπίτι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πώωω πω!..

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Μπαμπάκο, κατουλήθηκα απάνω μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και είπε να σε πάνε φυλακή;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Ναι, αμέ; Και μετά με πήλε ο τσηλός να με πάει μέσα... με είχε πιάσει σαν τσουβάλι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σαν τσουβάλι, ε; Παραμάσχαλα...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Με πήγαινε... με πήγαινε... με πήγαινε... Και μετά μού 'πε να φύγω... Με είπε και κολέγα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κολέγα σε είπε;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Ναι... κι εβώ. Τι θα 'πεί κολέγα, λε μπαμπάκο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κολέγας είναι ο... αυτός, ο... ο συνάδελφος.

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Μμ; (Μικρή σιγή). Κι ευτοόνο... τι 'α 'πεί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα 'πεί... σόντροφος... συνεργάτης...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Κι ευτοόνο... τι 'α 'πεί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... συντροφιά... παρέα... Άκου' 'δώ... πολλά ρωτάς!

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Χαζέ!.. Κολέγας 'α 'πεί φίλος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φίλος; Ναι... ναι... κι αυτό. Αλλά δεν μου είπες... η αυτούλα τι σου είπε, όταν σε πήρε ο Βεληγκέκας; Θυμάσαι, ρε, τι σου είπε;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Μού 'πε να μάθω άλλο ποί'μα... καλό. Και τότε να πάω πάλι. Αλλά μπάσα... κονιόλδο είμαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χα, χα, χα, χα!..

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Γελάς; Μη ο τσηλός... μέσα ο Μπιλικόγκος!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... φιλαράκο... ή είμαστε αναρχικοί ή δεν είμαστε.
Ε;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Τι 'α 'πεί ευτόννο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ασάπ'!.. Τέρμα οι ερωτήσεις...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Όσι... 'α μου 'πείς!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτσε καλά... Και να κοιτάξεις να μάθεις ένα άλλο
ποίημα... να ξαναπάς. Αστεία έκανε ο πασάς...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Με δυσπιστία). Ναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μικρούλη μου... Γιατί, αν ήθελε να τιμωρήσει
κάποιον, θα τιμωρούσε τον πατέρα σου... όχι εσένα, πού 'σαι μικρός.
Μμ;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Ωωω... μπαμπάκο... τη γλιτώσαμε, α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες; Πάμε τώρα μέσα... Έλα! (Εξέρχεται πίσω-πίσω
προς την πλευρά της καλύβας).

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Τον ακολουθεί). Τη γλιτώσαμε, μπαμπάκο... ώωω-ω!..

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

Σκηνή Α'

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται Ζακυνθινή μουσική, που σιγά-σιγά σταματάει). Ωωωω... που να φάω... τα μυαλιά μου να φάω!.. Ωρέ, στιχάκι, όπου έφτιαξα, ο άτιμος... να το ασκολτοάρω στη Βεζιροπούλα... να πέσει... ξερή να πέσει!.. Και να το βάλει, λέει, στο βιβλίο με τ' όνομά μου αποκάτου: Διονύσιος Φρίγκος Αγαθούποτε Αγγέλου... να το 'δεί ο αδρεφός μου ο Άντζουλος, να καμαρώνει, παναπεί... Να το 'δούνε κι οι σχθροί μου... και να σκάσουνε ούλοι... από τη ζήλια τους να σκάσουνε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Τι έγινε, ρε Νιόνιο; Τι διάλο παρλάρεις τόσο ώρα... α;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωωωω!.. Καλώς, το τελώνιο τηη κολάσεως!.. (Τον πλησιάζει). Τι μου κάνεις, μπερτοδουλάκο μου... καλιά 'σαι, καλιά 'σαι, καλιά 'σαι... (έντονα χτυπώντας τα πόδια του στο έδαφος) καλιά 'σαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, εγώ καλιά 'μαι, καλιά 'μαι, καλιά 'μαι, καλιά

‘μαι... εσύ τι έχεις και παραμιλάς;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Από τη μεγάλη μου τη χαρά, ψυχή μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σώπα! Και γιατί έχεις μεγάλη χαρά, ρε... παντρεύεσαι;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκει, όσκει!.. Έφτιαξα στιχάκι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α... μα έφτιαξα πολύ ωραίο στιχάκι, τζόγια μου... Πολύ ωραίο και μακρύ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και μακρύ, ε; Μπράβο!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναίσκε! Μόλις, αφού λες, άκουσα τον ντελάλη, το σιόρο Χατζηαβάτο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Έβαλα μπροστά τη φάμπρικα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τη φάμπρικα, ε; Και τό ‘φτιαξες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναίσκε, ψυχή μου... την αλήθεια σου λέω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, ντε... δεν είπαμε και τίποτα...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Παναπεί, να μη νομίσεις πως το ξεσήκωσα... (Το τονίζει). Μόνος μου το έφτιαξα. Ολομόναχος!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, ρε Νιόνιο... Είπα ‘γώ τέτοια κουβέντα; (Σε άλλο τόνο). Και... και τώρα πας στη Βεζιροπούλα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αμή... είναι για να μην πάω; Είναι για να μην πάω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι λες... τόσο ωραίο στιχάκι και μακρύ, όπως μου λες... είναι να μην πάς;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, θα πάω, λέει... δελέγκου θα πάω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και βέβαια, να πας.. Άκου’, λέει... Θα μπει το στιχάκι σου στο βιβλίο... θα τοιμπήσεις και κάτι ψιλά... μπορεί και χοντρά. Γιατί όχι; Αν είναι καλό, όπως τα λες... μην κάθεσαι καθόλου... Τράβα!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, έφυγα κιόλας!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... και μετά να μου 'πείς κι εμένα, ρε, να φτιάξω ένα... έτσι ωραίο και μακρό... (Στρέφει προς την καλύβα του). Άντε... γεια σου, Νιόνιο... και καλή επιτυχία!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας του).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ 'Φχαριστώ, Καραγκιόζο... γκράτσια, ψυχή μου, και αντίο!.. (Στρέφει προς το σαράι. Πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα και μετά κάνει λίγο πίσω φωνάζοντας). Ωρέ παιδόπουλα!.. Ανοίξτε, παναπεί...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Ακούγεται ποδοβολητό και μετά εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού με φόρα). Πόγια, ωρέ Φράγκο...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Έντονα). Ωωώ... γεια σου, σιορ-Βεληγκούκα μου... με την λεβεντία σου... και την αρματωσία σου... και την καμαρωσία σου...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Άγρια). Πόγια, κρένε, ωρέ χαμένε, τι να χαλεύεις.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τη Βεζιροπούλα μας θέλω... οπού 'χω, πες της, ένα στιχάκι φερμένο... εκατάλιαβες; Ένα στιχάκι.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πο, καρτέρα ψίχα. (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την

πλευρά του σαραγιού). Αχάει... Χαλάλ', χαλάλ' να σε γένει...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο). Εμένα θέλετε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ... νάϊσκε, ψυχή τη ψυχής μου!.. Νάϊσκε, τζογούλα μου... Νάϊσκε, αρχοντοπούλα μου. Εσένα θέλω και ούλα τα σεβάσματά μου στην αφεντία σου... και στον κύρη σου, παναπεί, το σιόρο-Βεζίρο μας.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Να είστε καλά.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Έχω, μάτια μου, φερμένο ένα στιχάκι... (με οίστρο) μα, τι στιχάκι...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ωραίο... ωραίο;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωραίο; Μα, πάρα πολύ ωραίο!.. Αφού μονάχος μου κάθουμαι με τις ώρες και το διαβάζω... και πολύ καμαρώνω, τζόγια μου... Πολύ καμαρώνω! Εκατάλιαβες;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εύθυμα). Μην πάθετε και τίποτα!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τώρα να πάθω; Τώρα να πάθω;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Τι εννοείτε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ου... τώρα; Τώρα έπαθα, πάει... Βουρλισία μου 'ρθε

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Βουρλισία;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναίσκε!.. Μα, είναι πολύ ωραίο, τζόγια μου... και μακρὸ είναι... Και μου βγήκε το άφιλότιμο... με τη μία μου βγήκε... Με τη μία!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Θα μου το απαγγείλετε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τό 'χω γραμμένο σε τούτο το χαρτάκι... (Βγάζει από την τσέπη του ένα χαρτί). Έχω και ούλα μου τα ονόματα από κάτω.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Όλα σας τα ονόματα; Έχετε πολλά;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ε... πολλά-πολλά, όσके... αλλά, γιατί, μάτια μου... πειράζει... πειράζει;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μα... πολλά ονόματα, απ' ό,τι γνωρίζω... έχουνε οι κακοποιοί...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α... ευτούνοι, ψυχή μου, έχουνε... δέκα, δεκαπέντε ονόματα έχουνε... μπορεί και παραπάνω!.. Και... και το διάολο μέσα τους έχουνε... Εγώ τρία-τέσσερα έχω... που είναι... της φαμίλιας μου είναι. Έκατάλιαβες;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ξέρω κι εγώ... έτσι όπως το είπατε... (Σε άλλο τόνο). Ν' ακούσω, λοιπόν, το στιχάκι σας;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αμή; (Απαγγέλλει). Άνθος τση λεμονίας
και τση πορτοκαλίας,
γιούλι όμορφο και βιόλα
και μπουγαρίνι μου...
Πέρδικα και αηδόνι
και πετροχελιδόνι,
γαρδέλι και τρυγόνα
και καναρίνι μου...

Ήλιε αποβροχάρη
κι ολόγιομο φεγγάρι,
Πούλια κι Αποσπερίτη
και άστρο τση αυγής...

Θάλασσα και στεριά μου,
ημέρα και νυχτιά μου,
σαν έλθω από το σπίτι,
στην πόρτα σου να βγεις.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Δώστε μου και το χαρτάκι.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Δίνοντάς της το χαρτί). Νάϊσκε, τζόγια μου...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μμμ...(Διαβάζει). Διονύσιος... Φρίγκος...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Συμπληρώνει). Αγαθούποτε Αγγέλου... έτσι με λένε!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Πολύ καλό το στιχάκι σας, κύριε Διονύσιε!.. Το... το γράψατε, φαντάζομαι, για κάποια κοπέλα που αγαπάτε... ε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Εγώ, μάθια μου, αγαπάω ούλες τσι κοπέλες και για ούλες τό 'χω γραμμένο, παναπεί.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εόθυμα κάπως). Και για μένα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α... μα, αν ήξερα πως θα σ' αρέσει... θα το έφτιαχνα μονάχα για την αφεντία σου, εκατάλιαβες; Μονάχα για την αφεντία σου!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Είστε πολύ γλυκός άνθρωπος, κύριε Διονύσιε... Το στιχάκι σας σίγουρα θα μπει στο βιβλίο και όλα τα ονόματά σας... Και οπωσδήποτε... θα σας δοθεί και ένα καλό-καλό μπαξίσι!.. Ίσως και το πιο μεγάλο...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ... κι άλλη βουρλισία θα μου 'ρθει!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Όχι, καλέ!.. (Σε άλλο τόνο). Ακούστε... μόλις τυπωθεί το βιβλίο, θα ειδοποιηθείτε να περάσετε, για να πάρετε ένα αντίτυπο και να εισπράξετε και το μπαξίσι. Τώρα σας χαιρετώ και... να είστε πάντα καλά. Αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αντίο, ψυχή μου! (Κατ' ιδίαν). Άγιε μου Διονύσιε... μεγάλη η χάρη σου. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

Σκηνή Δ'

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού χορεύοντας, ενώ από πριν ακούγεται εύθυμη ανατολίτικη μουσική, που μετά από λίγο σταματάει, οπότε σταματάει κι αυτός τον χορό). Εχέ... τώρα εμένα πάει χανούμ 'πεί στικάκι... Εχέ... Αρέσει στικάκι... εμένα πάρει μπαξισι. Όκε αρέσει στικάκι... εμένα πάρει δρόμο. Μαμαλούκος γιοκ... Έχε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι διάλο γίνεται, μωρέ; Κόσμος πάει κι έρχεται... Για να πάω να ιδώ... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Αχά... ο Σολομός!.. (Πηγαίνει κοντά του). Τι έγινε, ρε ξεβιδωμένε... καλά είσαι;

ΕΒΡΑΙΟΣ Αμέ; Καλά... Εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εγώ καλά.

ΕΒΡΑΙΟΣ Φαμελιά δική σου... καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά... καλά... Για πού πας δώθε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Δώθε; Εχέ... καταλαβαρδούγκος... εμένα παγκαίνει σαράι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σαράι; Έλα...

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... σαράι... Βεζιροπούλα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μη μου 'πείς ότι έχεις φτιάξει στιχάκι!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... αμέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γι' άκου', φίλε μου!.. Κι εγώ κάθουμαι ακόμη εδώ πέρα;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... εγκώ παγκαίνει σαράι... εσύ παγκαίνει καλό... Ε; Εχέ, καλαβαρδούγκος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να πάω στο καλό, ε; Εντάξει... πάω, έφυγα. Γεια!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας του).

ΕΒΡΑΙΟΣ Γκεια... γκεια! (Στρέφει προς το σαράι και με κωμικές κινήσεις πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα και μετά κάνει λίγο πίσω).

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο). Χαιρετε... Εμένα θέλετε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... εμένα θέλει αφεντιά δική σου... 'πεί προσκυνήματα... 'πεί καλή υγκεία... 'πεί και στικάκι.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Α... πολύ ωραία!.. Πώς ονομάζεσθε;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Κάνοντας κωμικές κινήσεις σε κάθε φράση). Εχέ... όνομα δικό μου: Σολομών... Αδερφό δικό μου: Ααρών... Αδερφή δική μου: Ρεβέκκα... Πατέρα: Ισάακ... Μάνα: Σάρα. Έχε...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Όλοι Εβραϊκής καταγωγής, ε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... όλοι, όλοι... Πάππος προς πάππος.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Και το στιχάκι σας είναι στα εβραϊκά;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... τουρλού-τουρλού!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Α, μπα; Θα μου το ειπείτε, να το ακούσω;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... (Βγάζει κάτι από την τσέπη του και μετά αρχίζει να απαγγέλλει κάνοντας σε κάθε στίχο και κάποια κίνηση).

Κουζούμ, αμάν... γιαβρούμ, αμάν...

αν αγκαπήσει μένα, αν...

γκιουζέλ χανούμ που κάνει μπαμ,

ερθεί εμένανε ταμάμ.

Αχαβά... ι ελάι ταβά...

Κουζούμ, αμάν... γιαβρούμ, αμάν...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αχαβά;

ΕΒΡΑΙΟΣ Αχαβά ι ελάι ταβά 'πεί: αγκάπη καλό για μένα. Έτοι, έτοι. Εχέ.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ε, ναι... και για όλους... Δεν είναι κακό το στιχάκι σας.

ΕΒΡΑΙΟΣ Αλλά... καλό, καλό; Μπει βιβλίο... πάρει εμένα παράδες; Εχέ...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Έννοια σας... δώστε μου το χαρτάκι.

ΕΒΡΑΙΟΣ (Την πλησιάζει με σκέρτσο και της το δίνει). Ε... καρτάκι... Εχέ.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Το παίρνει). Λοιπόν... μόλις τυπωθεί το βιβλίο, θα έλθετε απ' εδώ, να πάρετε ένα βιβλίο και το μπαξίσι σας. Καταλάβετε, έτοι;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Κάνοντας πάλι λίγο πίσω). Εχέε... καταλαβαρδούγκος! Αμέ;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μπράβο!.. Θα ειδοποιηθείτε... Πηγαίνετε τώρα στο καλό. Γεια σας... Αντίο. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΕΒΡΑΙΟΣ Αντίος, χανούμ!.. (Κατ' ιδίαν στρέφοντας προς την καλύβα). Εχέ... γκιουζέλ χανούμ... (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Ρε, θεμά το γονιό του... να μην μπορώ να φτιάξω κι εγώ ένα στιχάκι, να το πάω στη Βεζιροπούλα... Μέχρι και ο Χαχαμίκος ο Σολομός πήγε... Αλλά κι ο Μπάμιας κι αβγάς... Χα! Κι αυτός, μάλιστα, είχε τρία στην κάσα... Γιατί ο Μπαρμπαγιώργος... Άκου', ο Μπαρμπαγιώργος!.. Κι εγώ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού εν τω μεταξύ και τον πλησιάζει). Βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε!.. (Πλησιάζει κι αυτός).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μόνος σου μιλάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος... εγώ; Δεν μιλάω... Ποιος είπε ότι μιλάω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σε άκουσα με τ' αυτιά μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να μιλάω; Παράκουσες.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ παράκουσα ή εσύ παραμιλάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Παραμιλάω, λέει; Όχι, μωρέ... Εγώ σκεφτόμουνα... κάτσε καλά! Εκτός κι αν σκεφτόμουνα δυνατά, και μ' άκουσες.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τρομάρα σου... τι σε ντριβελίζει πάλι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μα, να μη μπορώ κι εγώ, μωρέ, να... να ταιριάξω ένα στιχάκι, να το πάω στη Βεζιροπούλα και να πάρω μπαξίσι; Μμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αφού δεν μπορείς να φτιάξεις μόνος σου, γιατί δεν βρίσκεις ένα έτοιμο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτοιμο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, αμέ; Εγώ θα πάω να της 'πώ τα μάρμαρα της πόλης... αυτό που τραγουδάω, βρε... Δεν έχεις ακούσει τι ωραία που το τραγουδάω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, ωραία το τραγουδάς, αλλά αυτό το ξέρουνε και τα μάρμαρα της πόλης και οι πέτρες, τρομάρα σου... Δεν θα το ξέρει η Βεζιροπούλα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι αυτό τι έχει να κάνει; Απλά, δεν θα μου δώσει μεγάλο μπαξίσι. Αλλά και δύο λίρες να μου δώσει, άσχημα θα είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπα; Έτσι δουλεύει το σύστημα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμ', τι; Δεν ψάχνει για στιχουργούς ή, ξέρω 'γώ... ποιητές ή κοπέλα. Για στιχάκια ψάχνει, που κυκλοφορούν από στόμα σε στόμα κι από γενιά σε γενιά. Βιβλίο θέλει να τα κάνει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... βιβλίο θέλει να τα κάνει. Όχι σιντί...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ά' να χαθείς από 'κεί, μούργο!.. (Γελάει). Έμαθες και το σιντί, τρομάρα σου... Χα, χα, χα, χα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, ρε; Άσχημα θα ήτανε να βρει έτσι καινούρια στιχάκια... να φωνάζει 'κεί πέρα κι εσένα, που τραγουδάς κι ωραία... μμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε; (Κολακευμένος). Ναι, δε λέω... καλά θα ήταν...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοίτα', που ψωνίσθηκε, ο γύφτος... (Σε άλλο τόνο). Ρε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι 'ναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν πας, όπως λες, να της 'πείς τα μάρμαρα... να πάω κι εγώ να της 'πώ τη μαυροφόρα... να τοιμπήσουμε από δυο λιρίτσες, α;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ναι... Ναι, ματάκια μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μου λες... καλό δεν είναι, ρε, η μαυροφόρα... ή όχι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πολύ καλό. Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ... μήπως είναι προτιμότερο να της 'πώ τα ευζωνάκια... πού 'ναι και πιο μακρύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τα ευζωνάκια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε... Δώδεκα ευζωνάκια τ' αποφασίσανε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Στον πόλεμο να πάνε να πολεμήσουνε; Και γιατί δεν πας καλύτερα να της 'πείς το άλλο, βρε, που λέει: πάλι με χρόνους με καιρούς... πάλι δικά μας θά 'ναι... μμ; Να σε κλείσουνε σίγουρα μέσα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι; Ωχ! Άσε, άσε, γιατί στο τσάκ τη γλίτωσα πριν από λίγο, πού 'χε πάει ο Πιρικόγκος και τους είπε το φεγγαράκι μου λαμπρό.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι έκαμε, λέει; Βρε, θα βρεις ένα στιχάκι, που να μην έχει υπονοούμενα πολιτικά και τέτοια. Αλλιώς, κάτσε στ' αβγά σου... μην πας και γυρεύοντας.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, θα φτιάξω εγώ δικό μου... πού θα μου πάλει; Χα! Κάποτε που... άσα!.. Να το... Είδες; Είπαμε για φυλακή... και μού 'ρθε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι πράμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάποτε που με είχανε μέσα για κάμποσο καιρό, είχα φτιάξει ένα στιχάκι... ωραίο! Αυτό θα πάω να 'πώ στη Βεζιροπούλα. Ναι!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Άμα είναι καλό και δεν έχει υπονοούμενα, ξέρω 'γώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, όχι τέτοια... Μια χαρά είναι. Πάω μια στιγμή, να βρω το χαρτάκι. Άντε, πήγαιν' εσύ... και, μόλις σε ιδώ να φεύγεις, θά 'ρθω κι εγώ... (Στρέφει και εξερχόμενος με σκέρτσο προς την πλευρά της καλύβας του μονολογεί). Ε, ρε μανούλα μου... τι έχει να γίνει... Χα, χα!...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Του φωνάζει). Πηγαίνω... πηγαίνω. Γεια σου... Θα σε ιδώ μετά... (Στρέφει προς το σαράι, πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα. Μετά κάνει λίγο πίσω).

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Ακούγεται ποδοβολητό και μετά εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, ωρέ σκούφια! Πο, τι να χαλεύεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Δερβέναγά μου, παλικάρά μου! Θα ήθελα, ξέρεις... την Βεζιροπούλα μας.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά!.. Πο, καρτέρα ψίχα... (Στρέφει προς το σαράι). Πο, χαλάλ', χαλάλ' να σε γένει, κακορίζικο... (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού. Χωρίς να φαίνεται). Χατζηαβάτικα κάτου να χαλεύει χανούμ.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πήγαινε, Φατμέ.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, Βεζίρη μου... κατεβαίνω αμέσως... (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Α... εσείς, κύριε Χατζηαβάτη;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, χανούμισσά μου... Ήρθα κι εγώ να φέρω ένα στιχάκι... αν είναι καλό, να μπει στο βιβλίο.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Πολύ καλά κάνατε... Γραμμένο το έχετε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, βέβαια!.. Θέλετε το χαρτάκι;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Διαβάστε το πρώτα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έννοια σας.. το ξέρω απ' έξω. Και αυτό και πολλά άλλα... (Βγάζει ωστόσο από την τσέπη του ένα χαρτί).

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Εν πάση περιπτώσει, μου το δίνετε μετά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Απαγγέλλει). Σαν τα μάρμαρα της πόλης
πού 'ναι στην Άγια Σοφιά...
έτσι τὰ 'χεις ταιριασμένα
μάτια, φρύδια και μαλλιά.
Αποφάσισα να γίνω
στην Άγια-Σοφιά κουμπές...
νά 'ρχονται να προσκυνούνε
Τουρκοπούλες και Ρωμιές...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Νομίζω ότι αυτό το στιχάκι το τραγουδάτε κιόλας
και μάλιστα πολύ ωραία... Ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θέλετε μήπως να σας το τραγουδήσω;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Πάρα πολύ, αλλά όχι τώρα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μιαν άλλη φορά ίσως...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Βεβαίως... γιατί όχι; Τώρα δώστε μου το χαρτάκι και
εντάξει...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Στο χαρτάκι, ξέρετε...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Τι πράγμα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έχω γραμμένα κι άλλα τρία-τέσσερα στιχάκια. (Της
δίνει το χαρτί).

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Το παίρνει). Αν είναι και τ' άλλα καλά, όπως αυτό
που μου είπατε, θα μπουόνε όλα στο βιβλίο και ανάλογο θα είναι και
το μπαξίσι σας.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αχ... τι καλά; Ευχαριστώ πάρα πολύ... Ο Αλλάχ να
σας έχει πάντα καλά.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Όταν θα είναι έτοιμο το βιβλίο... θα ειδοποιηθούν όλοι
να έλθουν να πάρουν από ένα βιβλίο και το μπαξίσι του ο καθένας.
Εσείς, εννοείται, θα το μάθετε πρώτος απ' όλους... Αντίο!.. (Στρέφει και

εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αντίο, αρχοντοπούλα μου!.. Τα σεβάσματά μου στον μπαμπά σας... τον πολυχρονεμένο μας Βεζίρη. (Εξέρχεται κι αυτός προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του και προχωράει με σκέρτσο προς το σαράι). Εδώ σ' έχω, πιτσιρικά... Έλεγεσ θα μου γλιτώσεις; (Πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα και μετά κάνει λίγο πίσω).

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται μετά από ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, ωρέ Κουρνακιόζμπρια!.. Πο, τι να χαλεύεις, ωρέ, α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, μπάρμπα-Τζουρβέναγα!.. Θέλω την κυρά...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά!.. Πόγια, καρτέρα, καρτέρα ψίχα... (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού). Άει, χαλάλ', χαλάλ' να σε γένει... (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, το Κουρνακιόζμπρια κάτου να χαλεύει χανούμ.

Σκηνή Ι'

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο). Αχ, χαίρετε... Εμένα θέλετε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αχ, αντιχαίρετε... Ναι, εσένα... εσένα θέλω!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εύθυμα κάπως). Αχ... τι με θέλετε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εύθυμα και με σκέρτσο). Κάτι σου 'χω... κάτι σου 'χω...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εύθυμα πάλι). Αλήθεια... τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Βγάζοντας κάτι από την τσέπη του). Ένα στιχάκι!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αχ... μπράβο!.. Να το ακούσω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πρόθυμα). Αμέ, αμέ; (Απαγγέλλει σοβαρός).

Εγώ είμαι ο Καραγκιόζης ο φτωχός,
ο Καραγκιόζης ο αυθεντικός...
έλα καλά-καλά να με γνωρίσεις,
για ν' αποφεύγεις τις απομιμήσεις.

Εγώ είμαι ο Καραγκιόζης ο μικρός,
που όλοι λέν' πως είμαι πονηρός,

όμως δεν κάνω αυτά που κάνουν άλλοι,
που είναι καραγκιόζηδες μεγάλοι...

Εγώ είμαι ο Καραγκιόζης ο καλός
κι ας λέν' πως είμαι κλέφτης φοβερός.
Εγώ δεν κλέβω για να καζαντίσω,
μονάχα τη φαμίλια μου να ζήσω.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Και είστε, όντως, ο Καραγκιόζης!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γνωστή φυσιογνωμία... Ε;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Πολύ καλό το στιχάκι σας... με συγκίνησε!.. Δώστε
μου το χαρτάκι... θα 'δώ τι μπορώ να κάνω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Πλησιάζει και δίνει το χαρτί). Θα... μπει, θα μπει;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Παίρνοντας το χαρτί). Στο βιβλίο; Ασφαλώς!.. Και
όχι μόνο αυτό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα... θα μου δώσετε και μπαξίσι;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μπορεί και το μεγαλύτερο... Θα σας ειδοποιήσουμε.
Αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όρβουρ!.. (Κατ' ιδίαν). Ε, ρε, τι έχει να γίνει... Λες; (Στο
κοινό). Όμως εδώ, φίλοι μου, η παράστασή μας "ΤΟ ΣΤΙΧΑΚΙ" έλαβε
τέλος... Νά 'σαστε όλοι καλάσα... Γεια σαςας!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς
την πλευρά της καλύβας, ενώ ακούγεται μουσική Καλαματιανού χορού).

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

